

CULTURA

Promoure l'activitat cultural al municipi és un dels objectius que Carme Bassa s'ha proposat pels propers anys

Una pintora a Pratdip

VICENÇ LLURBA

La pintora Carme Bassa mostra les seves creacions a la casa-estudi que s'ha muntat a Pratdip, un antic galliner en desús

MARC SOLER
Pratdip

Feia anys que la pintora Carme Bassa li donava voltes al projecte de deixar Barcelona, tancar el seu estudi del carrer Canuda, abocat damunt la plaça Villa de Madrid, per instal·lar-se lluny de la capital. A Pratdip hi va trobar el que portava buscant des de feia temps: un vell edifici, allargat, de teulada a dues aigües, en definitiva, un antic galliner en desús que va transformar –amb el consell i col·laboració d'Itziar González– en el que avui és la seva residència habitual i estudi amplíssim i lluminós. L'arribada a la població d'aquesta antiga alumna de l'Escola Massana i de l'Escola Eina –a la primera, amb els companys de curs, va protagonitzar una re-

volució negant-se a pintar bodegons i a la segona va aprendre els recursos de la pintura amb Ràfols Casamada i Patricio Vélez–, va fixar les bases d'una relació amb Pratdip molt estreta des d'un bon començament. La finca es troba en un paratge – El Planas o El Colomer–, ni gaire a prop ni massa lluny del poble.

En realitat Carme Bassa arribà a Pratdip amb una idea de vida però també amb un projecte cultural. “Tenia al cap que treballar col·lectivament et permet créixer i resulta més enriquidor. I que allà on anés a parar establiria lligams amb la zona”. “La pintura ja es un exercici prou solitari...”, explica la pintora. En va informar a l'alcaldia quan el municipi es va interessar per la seva arribada. “Els vaig explicar –continua Bassa– que això era un projecte cultural. Que seria el meu taller

ESPAIS AMBIENTALS

Un projecte de llarg abast

■ A més dels cursos de pintura d'una setmana (fins ara n'ha impartit cinc i en té en perspectiva dos més), el projecte de Carme Bassa es de més llarg abast. El jardí és una peça important. L'objectiu de l'artista, ja des d'abans d'arribar a Pratdip, era el d'oferir l'experiència d'un retir d'estil monàstic a totes aquelles persones, creadors o no, del país o de fora, que volguessin passar una temporada a la casa El Planas. Oferir un espai on músics, escriptors o pintors po-

guessin refugiar-se per treballar o senzillament passar uns dies de tranquil·litat, gaudir del silenci, llegir, passejar o submergir-se en l'atmosfera de la pintura. Per afavorir aquesta experiència, Carme Bassa està creant un jardí on visquin diferents espais i ambients. Com li passa a ella mateixa, vol que no hi hagi cap mena de discontinuïtat entre la feina al taller de pintura o estar-se a l'exterior, practicant la jardineria. Que tot flueixi.

però també un lloc obert on la gent hi pogués venir a fer diferents activitats: des de cursos de pintura fins a llogar la casa per fer-hi estades”. “Una de les meves il·lusions es organitzar un concert cada temporada”.

Ja abans d'instal·lar-s'hi, l'any 2006, va organitzar un concert amb la coral Diapasó. Després n'ha organitzat un parell més. L'any 2009 va portar la coral Harmonia, on també canta –per Bassa el cant és una activitat arrelada en la tradició familiar–, i va aplegar 60 persones; va organitzar el dinar, l'Ajuntament hi va col·laborar amb qüestions d'infraestructura (neveres, taules, ajuda econòmica) i la gent del poble la va ajudar. El tercer concert es va fer l'any 2010 amb el grup de

Creadors o no, tenen un indret on poder treballar o endinsar-se en l'ambient del Planas

pop-rock Books & Roses.

L'obra de Carme Bassa és coneguda per utilitzar la tècnica encaústica que consisteix a barrejar cera d'abelles amb diferents resines i pigments. A la pregunta de si ha canviat res de la seva pintura des de la seva arribada a Pratdip, Bassa comenta: “El meu interès per la pintura no és estar fent sempre el mateix, per molt còmode que em senti amb l'encaústica, sinó anar experimentant solucions noves”. “L'essència del que vull dir amb la pintura es el mateix; el que ha canviat és la manera de dir-ho”, afegeix.

Fa unes setmanes va organitzar una jornada de portes obertes. Mentre Bassa parlava amb els assistents i mirava alguns treballs que li presentaven els més joves, va dir: “La pintura, el seu misteri, sempre és una sorpresa”. Dies després, en recordar-ho, va afegir: “Són els elements que trobes a força de treballar molt i que surten a la impensada. El pitjor que pot passar quan pintes es avorrir-te”. “És clar que necessites una base per saber on et trobes i poder llançar-te per veure què passa. I és aleshores quan t'equivoques, quan surten els nyaps i et repeteixes que no en sabràs mai prou... És aleshores quan intentés resoldre el conflicte, quan suren els recursos i trobes la solució amb un camí nou”. “És el que té de màgic la pintura i el que et reconforta”, conclou.●

Publiqui els seus anuncis a La Vanguardia Tarragona

www.lavanguardia.es

LA VANGUARDIA
Gent amb opinió. Gent de Vanguardia

Informació i contractació:

Tel. 977 24 35 70
tarragona@publipressmedia.com
C/Méndez Núñez 2, 1º 1ª

PUBLIPRESSMEDIA
grupoGodó